



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobců: a) doc. Mgr. J.P. V., Ph.D.

b) Ing. T. P.

oba zastoupeni advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
sídlem Bubeníčкова 502/42, 615 00 Brno - Židenice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **M.D.,**
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Kňávou
sídlem Sokolská 536/22, 779 00 Olomouc

Shodu s prvopisem potvrzuje

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2018, č. j. KÚOK 87407/2018

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci se včas podanou žalobou doručenou soudu dne 10. 12. 2018 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. KÚOK 87407/2018, sp. zn. KÚOK/83774/2018/OSR/7099 ze dne 3. 10. 2018. Napadeným rozhodnutím žalovaný dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“) změnil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále také jen „stavební úřad“) č. j. SMOL/113558/2018/OS/PS/Mol, sp. zn. S-SMOL/214731/2014/OS ze dne 21. 5. 2018 ve výrokové části na straně 1. rozhodnutí tak, že výrok za slovy „vše v k. ú. N.“ doplnil o text „*v rozporu se souhlasem s ohlášenou stavbou č. j.: SMOI/OPS/42/1101/2012/Kol, evid. č. dok. OPS-DOK/2573/Kol, ze dne 10. 4. 2012,*“, a zbývající část tohoto rozhodnutí dle § 90 odst. 5 s. ř. potvrdil.
2. Žalobci uvedli, že stavební úřad v řízení o změně stavby před dokončením povolil nezákonné úpravy stavby rodinného domu a vydal nezákonné rozhodnutí, které žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil, přičemž v žalobě uplatnili následující žalobní body:
 - změnou výroku rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný nenapravil nezákonnost tohoto rozhodnutí, když ani po provedené změně nelze nadále z obsahu výroku seznat, jaké řízení bylo stavebním úřadem, potažmo žalovaným vedeno – výrok je tak pro žalobce nesrozumitelný. Výrok rozhodnutí obsahuje nezákonnou informaci o tom, že stavební úřad povoluje provedené změny stavby před dokončením, přičemž žalobci nemohou seznat, jaké změny stavby před dokončením novostavby rodinného domu byly vlastně dodatečně povoleny. Z výroku nelze nijak dovodit, co konkrétně stavební úřad povoluje – jedná-li se o stavební úpravy provedené v rozporu s povolením stavby, nebo se jedná o řízení o změně stavby před dokončením. Jelikož žalovaným doplněný text do výroku rozhodnutí postrádá logický význam, považují žalovaní takto definovaný výrok za vnitřně rozporný a zmatečný, vydaný v rozporu s ust. § 3 a § 68 odst. 2 s. ř., kdy nelze dovodit způsob řešení právní otázky, jež je předmětem řízení, což v konečném důsledku zakládá nezákonnost vydaného rozhodnutí.
 - stavební úřad i žalovaný odmítli vypořádat námitky žalobců a posoudit soulad dodatečně povolované části stavby s územně plánovací dokumentací ve smyslu ust. § 111 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen jako „stavební zákon“). Tímto odmítnutím byla porušena rovnost účastníků

řízení. Dle žalobců nemohly být změny stavby dodatečně povoleny, neboť byly realizovány v rozporu s územně plánovací dokumentací a ust. § 25 odst. 1, 2 a 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), kdy nebyly dodrženy odstupové vzdálenosti povolované části stavby od rodinného domu žalobců. Napadené rozhodnutí je tak zatíženo vadou, jež má za následek jeho absolutní nepřezkoumatelnost.

- způsob, jakým se nalézací stavební úřad soustavně odmítal zabývat námitkami žalobců na nedodržení odstupových vzdáleností a odmítal provést jimi navrhované úkony v řízení, nasvědčuje pochybnostem o nepodjatosti oprávněných úředních osob JUDr. E. H. a Ing. Bc. M. B. a podporuje závěr o porušení zásady rovnosti účastníků dle ust. § 7 s. ř., neboť z postupu jmenovaných osob je zřejmé zjevné stranění stavebníkovi.
 - v napadeném rozhodnutí se žalovaný nezabýval posouzením předložených studií osvětlení a oslunění a jejich doplňky. Takovýto postup zakládá nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí. V průběhu řízení žalobci v rámci svých námitek upozorňovali na to, že povolovaná stavba výrazně snižuje kvalitu jejich bydlení, proto žádali o vyhotovení studie, jež by se zabývala skutečným vlivem povolované změny stavby na jejich dům a pozemek. Posudek doložený stavebníkem je nedůvěryhodný, neodborný a nepřezkoumatelný. Ačkoli stavební úřad ve svém rozhodnutí uvádí, že nechal zpracovat posudek osvětlení a oslunění, nijak dále jej v tomto svém rozhodnutí nevyhodnocuje a plně odkazuje na výsledky posudku předloženého stavebníkem. Stavební úřad nevyhodnocuje, jaký vliv na užitelnost stavby žalobců může mít konstatování, že ve stavu s modelovou zástavbou proluky je činitel denní osvětlenosti v posuzovaných bodech nevyhovující. Stavební úřad nevyhodnotil námitku žalobců, že předmětnou změnou stavby došlo k nepřípustnému snížení činitele denní osvětlenosti obytných místností v I. NP jejich rodinného domu. Stavební úřad nevyhodnotil povolovanou stavbu z hlediska vlivu na okolní zástavbu, jak uvádí § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a nevyvrátil relevantní obavy žalobců z možného zastínění. Žalovaný se pokusil tyto nedostatky zhojit vlastním výkladem, aniž by žalobci měli možnost na základě zásady dvojinstančnosti řízení na uvedené stanovisko žalovaného reagovat. Žalovaný nevypořádal námitku žalobců dle § 68 odst. 3 s. ř. spočívající ve vznesení požadavku na vyhotovení studie, která by se zabývala skutečným vlivem povolované změny stavby před dokončením na dům žalobců a na jejich pozemek, čímž zatížil řízení neodstranitelnou vadou. Opomenutí vypořádání námitek žalobců má vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci.
3. Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům pak uvedl následující:
- změny stavby rodinného domu oproti jejímu povolení souhlasem s ohlášenou stavbou bylo nezbytné projednat před jejich faktickým provedením. Tehdy by stavební úřad postupoval dle ust. § 118 stavebního zákona. Jelikož však stavebník provedl předmětné změny stavby bez tohoto oprávnění podle stavebního zákona, musel stavební úřad postupovat výhradně dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona a provedené změny posoudit dle ust. § 110 až § 115 stavebního zákona. Nedostatek rozhodnutí stavebního úřadu shledal žalovaný toliko ve skutečnosti, že výroková část neobsahuje informaci, s jakým povolením podle stavebního zákona jsou projednávány změny stavby v rozporu, což sám žalovaný napravil provedením změny – doplnění výroku rozhodnutí stavebního úřadu v tom smyslu, že doplnil identifikační údaje dokumentu,

kterým byla novostavba rodinného domu povolena. Změny stavby oproti jejímu povolení byly vypovídajícím způsobem ve výroku napadeného rozhodnutí popsány a lze konstatovat, že se jedná o změny provedené v rozporu s jejím povolením/souhlasem s ohlášenou stavbou. Stavby nebo části staveb, které jsou provedeny v souladu s ohlašovanou stavbou nebo které dosud provedeny nebyly, součástí dodatečného povolení nejsou a nemohou být.

- k odstupovým vzdálenostem uvedl, že umístění stavby samotné nebylo předmětem projednávání změn stavby rodinného domu, přičemž vznesená námitka se týká posouzení *umístění* stavby na pozemku, které však nebylo vzhledem k rozsahu provedených změn předmětem řízení. V řízení o dodatečném povolení změn stavby stavební úřad posoudil výhradně změny stavby, provedené oproti jejímu povolení (souhlasu s ohlášenou stavbou ze dne 10. 4. 2012). Stavební úřad dostatečně specifikoval rozsah povolovaných změn v umístění stavby na pozemku. Posouzení souladu stavby s územně plánovací dokumentací spadá v daném případě do pravomoci stavebního úřadu; předmětem řízení o dodatečném povolení změny stavby byly změny, které neměly vliv na umístění stavby rodinného domu a stavební úřad tudíž postupoval správně, pokud námitky žalobců jako nedůvodné odmítl, protože se netýkaly daného řízení. Stavba rodinného domu byla povolena územně plánovací informací a povolena souhlas s ohlašovanými stavbami.
- pokud se týče námitky podjatosti, o této bylo rozhodnuto ve vztahu k JUDr. H. usnesením Magistrátu města Olomouce ze dne 23. 2. 2015, které bylo přezkoumáno a potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 7. 2015; ve vztahu k Bc. B. bylo o námitce rozhodnuto usnesením Magistrátu města Olomouce ze dne 27. 3. 2015, které bylo přezkoumáno a potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 9. 2015. Ve vztahu k B. K. bylo o námitce rozhodnuto usnesením Magistrátu města Olomouce ze dne 27. 3. 2015, které bylo přezkoumáno a potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 9. 2015. O námitce tzv. systémové podjatosti vznesené žalobci bylo rozhodnuto usnesením žalovaného ze dne 19. 9. 2018 tak, že jí nebylo vyhověno. Skutečnost, že stavební úřad projednává žádost o dodatečné povolení, neznamená, že by žadateli jakkoli stranil, pokud žádosti vyhověl.
- k námitce styku staveb žalovaný uvedl, že na stavebně konstrukční řešení přístavby rodinného domu ke stavbě sousední, ve vlastnictví žalobců, nemohla mít posuzovaná změna stavby spočívající ve změně složení obvodového zdiva vliv na řešení dilatace mezi objekty.
- k námitce oslunění žalovaný uvedl, že stavební úřad se vlivem dodatečně povolovaných změn stavby na okolí, tedy i na sousední nemovitost ve vlastnictví žalobců zabýval a bylo zjištěno, že výpočet činitele denní osvětlenosti rodinného domu žalobců je vyhovující, v souladu s ČSN 73 0580-1; změna stavby spočívající vyložení stropní desky 2. NP nemohla mít na případné stínění sousední nemovitosti významný vliv, tedy účinky dodatečného povolení změn stavby nemohly mít výraznější vliv na okolní nemovitost, neboť účinky uvedené stavby na její okolí byly předmětem jejího původního povolení. Povolovanými změnami nemohlo dojít k prostorovému rozšíření stavby rodinného domu, tedy výškovému ani půdorysnému.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Pro účely soudního přezkumu soud zjistil ze správních spisů následující skutečnosti. Stavební úřad zjistil dne 7. 2. 2014 na kontrolní prohlídce ohlášené stavby rodinného domu stavebníka – osoby zúčastněné na řízení (dále také jen „stavebník“), že ohlášená stavba je v části provedena v rozporu s jejím ohlášením ze dne 10. 4. 2012, č. j. SMOI/OPS/42/1101/2012/Kol. Dne 14. 10. 2014 požádal stavebník v rámci zahájeného řízení o odstranění stavby o dodatečné povolení stavby „provedených změn stavby před dokončením novostavby rodinného domu na pozemcích parc. č. X, X a X v k. ú. N.“; poté, co bylo předchozí rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném stavebním povolení zrušeno žalovaným, oznámil stavební úřad dne 25. 4. 2016 pokračování v řízení o dodatečném povolení uvedených změn stavby s tím, že s těmito změnami účastníky seznámil a stanovil lhůtu k vyjádření. Dne 18. 12. 2017 vyjádřili žalobci nesouhlas s dodatečným povolením stavby. Rozhodnutím ze dne 21. 5. 2018 stavební úřad dodatečně povolil změny stavby rodinného domu před dokončením, přičemž změny spočívaly v odlišném provedení složení obvodového zdiva, stropních konstrukcí, konstrukci pultové střechy, světlíků, pergoly venkovní terasy, umístění elektroměrného rozvaděče a napojení na stávající kabelovou přípojku NN, umístění části trasy potrubí dešťové kanalizace. K odvolání žalobců rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s. ř. s.
6. Již na počátku svých úvah musí krajský soud připomenout, že rozsah vypořádání jednotlivých žalobních bodů vznesených žalobci bude v zásadě vždy odpovídat jejich obsahu z hlediska míry obecnosti či konkrétnosti vznesených námitek. V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, bylo k této otázce konstatováno, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“
7. K jednotlivým námitkám krajský soud tedy uvádí následující. Pokud se týká námitky výroku napadeného rozhodnutí, nelze s žalobci souhlasit, že by výrok byl neurčitý či že by z něj nebylo možno dovodit, co konkrétně stavební úřad povoluje – jedná-li se o stavební úpravy provedené v rozporu s povolením stavby, nebo se jedná o řízení o změně stavby před dokončením. Z předmětného výroku napadeného rozhodnutí totiž zcela jednoznačně vyplývá, že pokud žalovaný změnil výrok stavebního úřadu tak, že jej doplnil o text „v rozporu se souhlasem s ohlášenou stavbou...“, došlo tím k takové precizaci výroku stavebního úřadu, že je zřejmé, že dodatečně povolované změny byly provedeny v rozporu s uděleným souhlasem s ohlášenou stavbou. Tedy, jedná se o změny stavby, které již byly provedeny a jsou povolovány v režimu řízení dle § 129 odst. 2 stavebního zákona, nikoli o řízení o povolení stavby před dokončením dle § 118 a násl. stavebního zákona. Nutno dodat, že uvedenému výroku zcela odpovídá

odůvodnění jak prvostupňového, tak napadeného rozhodnutí. Lze sice připustit, že název povolované změny „změna stavby *před dokončením*“ může být zavádějící, nicméně v kontextu celého výroku a obou rozhodnutí správních orgánů nečiní napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu nepřezkoumatelným pro neurčitost.

8. K námitce, že se žalovaný nevypořádal s námitkou souladu povolované stavby s územně plánovací dokumentací a s námitkou odstupových vzdáleností lze odkázat na napadené rozhodnutí, s nímž se krajský soud ztotožňuje. Předmětem řízení o dodatečném povolení stavby totiž jistě nebylo posouzení *umístění stavby* a tudíž ani otázka odstupové vzdálenosti samotné stavby ani soulad jejího umístění s územně plánovací dokumentací. Z obsahu spisu totiž vyplývá, že stavba byla umístěna ve zjednodušeném řízení. V řízení o dodatečném povolení stavby již není prostor pro posuzování námitek, jež zasahují do již pravomocně vyřešené otázky umístění stavby. Nadto, žalobci nijak neuvedli, v čem konkrétně by měla být stavba umístěna v rozporu s územně plánovací dokumentací, resp. jak by *ve vztahu k povolovaným změnám* mělo dojít ke změně odstupové vzdálenosti (tedy v důsledku které konkrétní povolované změny a k jaké změně odstupové vzdálenosti by mělo dojít) a jak by tím byli dotčeni na svých právech.
9. Ani námitka nedostatečného vypořádání námitek podjatosti nemůže být podle krajského soudu důvodná. Z obsahu spisů vyplývá, že žalobci vznesené námitky podjatosti byly stavebním úřadem, potažmo žalovaným vždy vyřízeny. Pokud přitom obsahem námitek podjatosti směřují proti způsobu rozhodování, resp. rozhodovací činnosti jako takové, zcela se mýlí s důvody podjatosti, jak je vymezuje zejm. § 14 s. ř.. Žalobci totiž vůbec nespecifikují, v čem by měl u dotčených oprávněných úředních osob spočívat jejich poměr *k věci* či *k účastníkům řízení, příp. zástupcům*. Žalobci opět svou námitku vymezili pouze obecně a jako s takovou se s ní soud vypořádal.
10. Jako důvodnou neshledal krajský soud ani námitku, že se žalovaný nevypořádal s jejich odvolací námitkou, týkající se nedostatečného oslunění v důsledku dodatečně povolované stavby. Žalovaný totiž podle krajského soudu zcela srozumitelně a dostatečně vysvětlil, z jakých důvodů má za to, že žalobci napadené rozhodnutí stavebního úřadu ob stojí a že nedojde ke snížení oslunění stavby žalobců. Žalobci v žalobní námitce opětovně pouze obecně uvedli, že „posudek doložený stavebníkem je nedůvěryhodný, neodborný a nepřezkoumatelný“. Neuvedli přitom žádný konkrétní relevantní argument, kterým by svou obecnou úvahu odůvodnili, tedy nespecifikovali, v čem konkrétně jsou závěry onoho posudku, resp. následné závěry žalovaného nepřezkoumatelné. Z žalobní námitek nevyplývá, jakým způsobem má dojít ke snížení oslunění nemovitostí žalobců, tedy žalobci opět nesdělili, kterou konkrétní povolovanou změnou stavby má dojít ke snížení oslunění a jakým způsobem. Nezbyvá tedy než uzavřít, že ani tato námitka žalobců důvodná být nemůže.

Závěr a náklady řízení

11. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti

žádné náklady nevznikly. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 8. října 2019

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu